

Mitä vesianalyysitulokset kertovat?

Happipitoisuus: Normaalissa puhtaana säilyneessä järvessä alusveden happitilanne pysyy koko vuoden hyvänä: alusvedessä vähintään 4-8 mg/l ja päänlyksvedessä noin 8-13 mg/l.

pH: pH-arvo kuvaa veden happamuutta. Luonnontilaisten pintavesien pH on Suomessa yleensä hieman happaman puolella eli pH-arvo on 6-7. Hyvin voimakas leväkukinta saattaa nostaa pH-arvon jopa välille 8-10.

Sähkönjohtavuus: Sähkönjohtavuus kuvaa vedessä liuenneena olevien suolojen määrää (suuri arvo = suuri pitoisuus). Näitä suoloja ovat mm. natrium, kalium, kalsium, magnesium, kloridi, sulfaatti. Luonnonvesissä arvo on alle 10 mS/m, jokivesissä 10-20 mS/m, jätevesissä 50-100 mS/m ja merivedessä 800-1200 mS/m.

Sameus: Kirkkaan veden sameus on alle 1 FTU:ta. Lievästi samea vesi on 1-5 FTU. Jokivesi on yleensä järvivettä sameampaa.

Väri: Veden väriarvo kuvaa veden ruskeutta eli meillä Suomessa lähinnä veden humusleimaa. Värittömät vedet on väriarvoltaan 5-15 mgPt/l. Runsaasti humusta sisältävissä vesissä väriarvo voi olla 50-200 mgPt/l ja sitäkin suurempia.

Kemiallinen hapenkulutus: Kemiallinen hapenkulutus (CODMn) mittaa vedessä olevien kemiallisesti hapettuvien orgaanisten aineiden (mm. humus) määrää. Normaleissa luonnonvesissä pitoisuus on yleensä alle 20 mg/l, vähähumuksisissa vesissä alle 5 mg/l.

Kokonaistyyppi: Typpi on vesien tuotannon ja joskus myös rehevöitymisen kannalta tärkeä ravinne. Karussa vesistössä kokonaistypen pitoisuus on alle 400 µg/l, ylirehevässä vesistössä yli 1500 µg/l.

Ammoniumtyppi: Luonnonvesissä ammoniumtyypeä on yleensä noin 50-500 µg/l. Yleensä sitä on vähemmän kuin nitraattityypeä. Kun ammoniumtyypipitoisuus nousee yli 1000 µg/l, se viittaa jätevesipäästöihin, lannoitteiden huuhtoutumiseen tai turvetuotantosoiden valumavesiin.

Kokonaisfosfori: Vesien tuotannon ja rehevöitymisen kannalta tärkeä ravinne. On usein tärkein planktonlevästön kasvua rajoittava tekijä (ns. minimitekijä). Karussa vesistössä kokonaisfosforin pitoisuus on alle 10 µg/l, ylirehevässä vesistössä yli 100 µg/l.

A-klorofylli: A-klorofyllin määrä mittaa lehtivihreällisten planktonlevien runsautta vedessä. Tulos on suoraan verrannollinen levämäärään ja siten järven rehevyystasoon. Karuissa vesissä pitoisuus on alle 4 µg/l, ylirehevissä järvissä pitoisuus voi olla yli 50 µg/l.

Lähteinä käytetty: Reijo Oravaisen tekemää opasvihkosta vesistötulosten tulkitsemiseksi ja PSV-yhtiöiden analyysien tulkintaohjeita.